

Rezumatul tezei de abilitare

(i) realizările științifice, profesionale și academice

Plecând de la primele cercetări efectuate în perioada doctoratului legate de filosofia Critică și filosofia Științei, preocupările mele științifice s-au centrat treptat către domeniul Antropologiei filosofice, disciplină care permite integrarea unei diversități de stiluri și moduri de a face filosofie. Analizele și cercetările m-au condus treptat către conturarea unui model ontologic integrator, cel al tri-unității bio-socio-culturale a ființei umane, model pe care ulterior l-am aplicat în analiza și înțelegerea unei game largi de teme din varii domenii: economie, sociologie, politologie, educație, etc.

a) O constantă a preocupărilor mele a constituit-o problema ființei umane în procesul de evoluție socială. În cadrul mai vast al Antropologiei culturale am aplicat filosofia modelului tri-unității persoanei umane unor aspecte generale precum economia socială, procesul de civilizare, raportul cultură-civilizație, specificul național al înțelegerii Ființei, dar și unor fenomene și procese particulare precum alienarea, individualismul, violența, feminismul, problemele bioetice, globalizarea, evoluția limbii etc.

b) Cea de a doua direcție de aplicare a modelului ontologic construit a fost în cadrul domeniului Psihologiei umanului. Definirea și înțelegerea personalității și a persoanei pe cele trei dimensiuni de existență, originea și cauzele profunde, la fel ca și nivelurile de manifestare ale patologiilor ființei omului precum depresia și narcisismul. Înțelegerea faptului că la baza patologiilor psihice există întotdeauna și o componentă ființial-existențială are darul de a pune într-o lumină nouă atât înțelegerea acestora, cât și semnificația investigației filosofice, precum și asupra abordărilor terapeutice.

c) Cea de a treia direcție de cercetare a vizat Filosofia științei, și s-a axat pe problemele generale ale investigației științifice precum statutul și caracterul științificității în societatea contemporană, aspecte legate de responsabilitatea științifică, strategia metodologică a complementarității dintre verificaționism și falsificaționism în practica științifică, statutul adevărului științific, idoli și idealogisme camuflate în interiorul obiectivității științifice.

O atenție aparte am acordat-o aspectului psihologic implicat în cunoașterea științifică încercând să evidențiez diferențele existente între diferitele tipuri de cunoaștere, psihologia cunoașterii și cunoașterea psihologică, caracterul accentuat auto-referențial și reflexiv al acesteia, locul și rolul considerațiilor morale în cadrul acesteia.

d) Filosofia tehnologiei formează cea de a patra direcție de cercetare, în cadrul căreia am pus accent în special pe caracteristicile non-materiale ale acesteia, importanța pe care a avut-o în evoluția ființei umane, efectele existente și cele potențiale, modul în care aceasta afectează toate cele trei dimensiuni ale existenței umane, precum și posibila evoluție viitoare a acesteia. Am analizat în special efectele psihologice ale evoluției tehnologice accelerate, potențialele implicații

ale dezvoltării inteligenței artificiale, dar și efectul pe care mentalitatea tehnologică îl are asupra paradigmei de gândire în general și a celei științifice în particular.

e) Un alt aspect care m-a preocupat în mod special a fost acela al Filosofiei educației în care am abordat rolul și funcțiile Universității, situația ei actuală, filosofia care subîntinde producția de cunoaștere în cadrul acesteia, situația educatorului și necesitatea schimbării paradigmei de învățare predare, dar și filosofia care subîntinde procesul educațional instituționalizat sau colectiv, aspectele morale și etice ale acesteia.

Toate cele cinci direcții principale de cercetare sunt fundamentat pe același model ontologic fundamental al tri-unității persoanei umane, și converg către o imagine consistentă a evoluției vieții în Univers către stadiul autoreflexivității care formează totodată și principiu de bază al înțelegerii problematicii ființei umane.

O preocupare constantă paralelă a fost dezvoltarea capacităților de înțelegere și asimilare a perspectivelor și abordărilor specifice altor domenii, astfel încât să pot reuni aceste rezultate, provenite din domenii atât de diferite ale cunoașterii, în cadrul unor construcții explicative transdisciplinare cât mai potrivite comprehensiunii fenomenelor studiate. Aceste demersuri au fost necesare atât pentru îmbunătățirea modului propriu de înțelegere, dar mai ales a competențelor necesare transmiterii acestor cunoștințe studenților prin metode de predare integrative și totodată interactive, dat fiind natura transdisciplinară a cursului de Antropologie filosofică.

Pe aceeași direcție de dezvoltare și aplicare a modelului ontologic al tri-unității de existență antropică și altor subiecte și teme de interes se înscriu și planurile de studii și cercetări viitoare. Consider că rezultatele obținute îl prezintă ca o paradigmă explicativă comprehensivă aptă să arunce o lumină nouă asupra multora dintre problemele actuale ale omenirii.